

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Lucie Hudcové: „*Velryba a karibu v kultuře severoaljašských eskymáků*“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2012, 63 s. včetně příloh

Bakalářská práce Lucie Hudcové se věnuje tématu tradiční kultury severoaljašských eskymáků 19. století. Autorka si v ní klade otázku, jakým způsobem eskymáckou kulturu jako integrovaný systém ovlivňují ekologické podmínky prostředí, které její nositelé obývali. Volba regionu severní Aljašky přitom byla vedena skutečností, že zde eskymácké společnosti vytvořily dva socioekologické typy, z nichž jeden byl soustředěn kolem lovu velryb a druhý kolem lovu karibů, což autorce umožnilo komparaci vlivů těchto subsistenčních strategií na podobu eskymácké kultury.

Ve své práci vychází z teorií kulturní ekologie a kulturního materialismu, na jejichž základě chápe kulturu jako adaptační mechanismus a postuluje primárnost infrastruktury před strukturou a superstrukturou. Tomu odpovídá i řazení autorčina výkladu, kdy vlastní analýzu dělí do tří kapitol nazvaných Lov (pojednávající infrastrukturu), Sociální struktura (věnovanou struktuře) a Náboženství (zabývající se superstrukturou).

Autorka svou práci zakládá na rozsáhlé a důkladné rešerši antropologické a etnologické literatury, v jejímž rámci pokrývá veškeré stěžejní práce věnované tomuto tématu. V tomto ohledu je třeba ocenit nejen pečlivost, s jakou k práci přistupovala, ale i to, že se bez výjimky jednalo o anglojazyčnou literaturu.

Při analýze postupuje pečlivě, s daty pracuje reflektovaně a přesvědčivě ukazuje, jakým způsobem se soustředění těchto dvou kultur kolem karibů, respektive velryb odrazilo na jejich podobě. Primárně deskriptivní charakter práce odpovídá jejímu záměru a veškerá deskripce je směřována k pochopení zkoumaného problému.

Práce je dobře zvládnutá i po formální stránce. Autorka práci jasně strukturuje a spolehlivě odkazuje na všechny použité zdroje. Práce doprovází rozsáhlá příloha, která však není samoučelná a autorka na ni během svého výkladu opakovaně odkazuje, což výkladu samozřejmě napomáhá.

Měl-li bych práci něco vytknout, pak je to pouze implicitní přítomnost teorie v analýze. Autorka v ní pracuje se všemi premisami zvolených teoretických rámců, ovšem bez toho, aby využila i jejich terminologii. Výkladu to sice nijak zásadně neškodí, ale explicitní práce s termíny infrastruktura, struktura a superstruktura by práci a výkladu dodala na explicitnosti.

Celkově se domnívám, že autorka práci prokázala výbornou obeznameností s kulturním subareálem, který se rozhodla zkoumat. Odvážuji se tvrdit, že v tomto okamžiku na něj představuje specialistku, alespoň co se tradiční kultury týče. Práci považuji za příklad výborně zvládnuté absolventské práce a navrhuji jednoznačně hodnocení **výborně**.

V Praze 15. června 2012

Mgr. Martin Heřmanský